

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 14 februari 2020 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

1. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de vertraging van het Coovi-sportcomplex omwille van een mobiliteitsstudie
- Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, met betrekking tot de oprichting van een eengemaakt Cultuurloket
- Vraag om uitleg van de heer Jan Busselen aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, met betrekking tot de sluiting van Cultuurhuis Le Space

2. Actualiteitsvraag (R.v.O., art. 60)

- Actualiteitsvraag van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de Vlaamse besparingen op subsidies voor circuswerking

3. Interpellaties (R.v.O., art. 61)

- Interpellatie van de heer Fouad Ahidar tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende pestgedrag in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel
- Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de gevolgen voor de Nederlandstalige medische verzorging in Brussel door de vorming van ziekenhuisnetwerken en over de contacten met deze toekomstige netwerken

4. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het alternerend leren
- Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Sabbe aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, over leesbevordering en Kwartiermakers
- Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende het beleid omtrent de buurttuintjes in de bredere aanpak van groenblauwe netwerken
- Vraag om uitleg van de heer Juan Benjumea Moreno aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de drempels tot gezinsondersteuning

5. Actualiteitsvraag (R.v.O., art. 60)

- Actualiteitsvraag van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, in verband met het vinden van een oplossing voor het ontbreken van gewestelijke steun voor de asbestproblematiek in de scholen
-

Datum van indiening : 6 februari 2020

Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp : De vertraging van het Coovi-sportcomplex omwille van een mobiliteitsstudie

Geacht collegelid,

Op 18 december 2017 keurde voormalig Vlaams minister van Sport, Philippe Muyters, de subsidieaanvraag voor het Coovi-sportcomplex goed. Binnen het decreet is er een uitvoeringstermijn voorzien van 3 jaar vanaf de toekenning van de investeringssubsidie. Op de campus van de Coovi- en Ceria-centra voor volwassenenonderwijs bevindt zich al heel wat sportinfrastructuur. Er is het complex met zwembad en de Coovi-sporthal, waar men o.a. kan zaalvoetballen, basketballen en badmintonnen.

Maar binnenkort komt daar vlak naast de Coovi-toren nog een binnensporthal en een indoor klimzaal bij. Er komt ook een buitensportveld waar men o.a. aan 'outdoor fitness' kan doen, een comboveld voor voetbal en basketbal en verschillende petanquebanen.

Tijdens de bespreking van de begroting voor het dienstjaar 2019-2020 verklaarde u in verband met de stand van zaken van het sportcomplex Coovi in Anderlecht dat "dit dossier omwille van een vertraging van de mobiliteitsstudie" een vertraging opgelopen heeft en dat "deze [mobiliteits]studie nog steeds loopt en tot 2 jaar vertraging kan hebben". Volgens u stelt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich vragen.

Ik vind het opmerkelijk dat die mobiliteitsstudie voor zoveel vertraging kan zorgen, aangezien er op de campus van Coovi reeds heel wat sportinfrastructuur aanwezig is.

Op 29 januari 2019 verstuurde u en de voormalige collegevoorzitter van de VGC, Guy Vanhengel, een brief naar het toenmalig kabinet van Vlaams minister Philippe Muyters met de aanvraag tot uitstel wegens bijkomend noodzakelijk onderzoek betreffende de Coovi-site – met name de mobiliteitsstudie. Nadien was er overleg tussen Sport Vlaanderen en de sportdienst van de VGC om de vraag tot uitstel verder te bekijken. Dat overleg is nadien – wellicht door de regeringswissel – wat stilgevallen.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Wat is de stand van zaken omtrent de mobiliteitsstudie? Welke factoren hebben voor een mogelijke vertraging van 2 jaar gezorgd? Welke vragen stelt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich met betrekking tot de mobiliteitskwestie omtrent het Coovi-complex? Wat zijn de (financiële) gevolgen van die vertraging van de mobiliteitsstudie voor het Coovi-sportcomplex?
- Wat is de stand van zaken omtrent het overleg tussen de sportdienst van de VGC en Sport Vlaanderen? Werd de vraag tot uitstel ondertussen goedgekeurd?
 - In bevestigend geval, tot wanneer wordt er uitstel verleend?
 - Indien neen, waarom niet en wat zijn de gevolgen voor het project?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

Datum van indiening : 6 februari 2020

Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp : De oprichting van een eengemaakt Cultuurloket

In Brussel zijn maar liefst 8 verschillende ministers bevoegd voor Cultuur in Brussel. En dan laten we de 19 schepenen van cultuur nog buiten beschouwing. Dat zijn veel verschillende visies op cultuur, veel verschillende regels en procedures en nog te weinig afstemming.

Op het terrein overstijgen kunstorganisaties elke dag muren en drempels tussen gemeenschappen en talen. De Brusselse overheden moeten volgen. Vorige legislatuur werd al een belangrijke stap gezet met de opstart van de gemeenschappelijke cultuurcommunicatie in samenwerking met *visit.brussels*.

De tijd lijkt nu meer dan rijp voor een volgende stap: 1 loket voor kunstenaars.

Recent presenteerde BKO/RAB de resultaten van een onderzoek getiteld “Creatief met chaos”. Daarin stellen ze de vraag “hoe de culturele organisaties omgaan met het institutionele en demografische patchwork.” Een van de duidelijke aanbevelingen is het eengemaakt loket voor de kunsten in Brussel.

Op 23 oktober 2019 stelde *innoviris.brussels* de resultaten voor van een ‘*Prospective Research*’ naar de vraag “Hoe bijdragen aan een verduurzaming en diversifiëring van de creatieve en culturele industrie in Brussel?”. Ook daarin wordt gepleit voor het oprichten van een meertalige culturele promotiedienst (...) om te fungeren als eerstelijnsinstoegang voor artiesten tot de creatieve en culturele sector in Brussel.

Op het nieuwjaarsevenement van RAB/BKO gaf 1 van de sprekers, zakelijk directeur van Hiros, Yasmina Bouda, inspiratie over hoe een eengemaakt kunstloket er zou kunnen uitzien. Ze zag een fysieke plek met een warm onthaal en koffie, een laagdrempelige ontmoetingsplek, waar de start van de uitbouw van een netwerk kan beginnen. De creatieve brainstorm in de artistieke sector is alvast begonnen.

Het draagvlak voor een eengemaakt loket is er, ook op het politieke niveau.

Het VGC-bestuursakkoord 2019-2024 schaarde zich achter het idee van een cultuurloket: “*Naar analogie met de gemeenschappelijke cultuurcommunicatie die in het najaar van 2019 start, werken we mee aan de oprichting van 1 cultuurloket dat een uniek en duidelijk aanspreekpunt is voor kunstenaars.*”

Het Cocof-akkoord heeft het over: “*mettre en place, avec les autres entités concernées, l’office culture et à étendre l’accord de collaboration entre la Fédération Wallonie-Bruxelles et la Communauté flamande aux Commissions communautaires afin de renforcer le soutien aux projets culturels bruxellois.*”

En ook het gewestelijk Regeerakkoord vermeldt een eengemaakt loket: “*In dat verband zal de Regering de bicommunautaire culturele initiatieven ondersteunen en bijstand verlenen om een tweetalig uniek loket voor de Brusselse cultuurspelers en kunstenaars op te richten.*”

Vandaar mijn vragen:

- Hoe ziet u de werking van een cultuurloket voor Brusselse kunstenaars?
- Wie kan het loket beheren, is hier een rol weggelegd voor bijvoorbeeld BKO/RAB?
- Hoe wordt samengewerkt met bestaande platformen en loketten?
- Moet dit loket er in de eerste plaats zijn om subsidiemogelijkheden te bundelen? Of gaat de opdracht breder, met informatie over cultureel beleid, ondersteuning m.b.t. tewerkstellingsstatuten, doorverwijzing naar mogelijke partners, etc.? Op welke wijze zullen ook de amateurkunsten beroep kunnen doen op een dergelijk loket?
- In welke talen zullen kunstenaars terechtkunnen aan het loket? In de 2 officiële Brusselse talen, of wordt er rekening gehouden met de vele anderstalige kunstenaars?

Datum van indiening : 6/2/2020 (16u38)

Vraag om Uitleg van de heer Jan Busselen aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp : De sluiting van Cultuurhuis Le Space

Geacht collegelid,

Het cultuurhuis Le Space op de hoek van de Sleutelstraat en de Dansaertstraat zou mogelijk moeten sluiten. De huisbaas heeft andere plannen voor het pand, dat gerund wordt door modeontwerpster en schrijfster Rachida Aziz.

Le Space is een onafhankelijk artistiek centrum dat een platform biedt aan projecten rond solidaire gemeenschapswerking, duurzaamheid en sociale vernieuwing.

In 5 jaar tijd wist Le Space uit te groeien tot een begrip in de Brusselse culturele *scene*. Met uiterst beperkte middelen werden er zo'n 60 culturele evenementen per jaar georganiseerd. Wie er kwam, kon er kunstenaars zien uit de *underground scene*, vernieuwend, kritisch, activistisch.

In die 5 jaar passeerden er daardoor namen als Shadia Mansour, La Caution, Akua Naru of Alok Vaid-Menon en zetten verschillende kunstenaars hun eerste stappen in Le Space. Ook veel kleine culturele of sociale organisaties waren er kind aan huis.

Voor de werking en zelfs het voortbestaan van Le Space is het verlies van hun ruimte uiteraard problematisch. Le Space kan rekenen op 12.000 euro subsidies van de VGC, net niet de helft van de huur- en werkingskosten. De andere helft moet elke maand geput worden uit inkomsten van de bar, de verhuur en bijdragen van sympathisanten. Le Space heeft geen betaalde medewerkers maar draait.

Mijn vragen zijn de volgende:

- Was u op de hoogte van de gedwongen sluiting van dit Brussels cultuurhuis?
- Hebt u contact gehad met Rachida Aziz, bezielster van Le Space?
- Hebt u reeds aan een oplossing gedacht om de nog geprogrammeerde artiesten elders een podium te geven?
- Hebt u reeds aan pistes gedacht om de programmatie en de missie van dit cultuurhuis elders te kunnen laten voortbestaan?

Met dank voor uw antwoorden,

Datum van indiening : 12 februari 2020

Actualiteitsvraag van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp : De Vlaamse besparingen op subsidies voor circuswerking

Op de website van de Vlaamse Regering lezen we sinds 7 februari 2020 tegenstrijdigheden.

Het aparte subsidiekanaal voor circuskunsten vanaf 2008 sloeg alle verwachtingen; een enorme opmars van excellerende circuskunstenaars geroemd tot in het buitenland. Deze groei, creëerde noden: circusateliers krijgen wachtlijsten, een tekort aan docenten, de circusmakers hebben nood aan werkplaatsen waar ze kunnen reflecteren en experimenteren, artistiek en historisch circusonderzoek. Vlaamse circuscompagnieën spelen op internationaal gerenommeerde festivals met artistiek hoogstaande producties en het Vlaamse circusbeleid komt aan bod in Europese studies.

Het Vlaamse circus is klaar voor een volgende stap, en ook het beleid speelt daarop in. Op 1 maart 2019 bekrachtigt de Vlaamse Regering een nieuw Circusdecreet (zie http://www.sociaalcultureel.be/volwassenen/circus_regelgeving.aspx). Dat instrument moet het Vlaamse circusveld kansen geven om zich te professionaliseren en sterker te staan. De keuze om vast te houden aan een aparte subsidielijn voor circus geeft een veld in volle ontwikkeling de nodige aandacht op maat. Het decreet zelf wordt door de sector inhoudelijk goed gevonden, alleen zijn er nooit budgetten toegekend.

En dat lezen we op 7 februari: het circusbudget van 2020 is volledig toegewezen. Voor circusprojecten die nog starten in 2020 kunnen geen subsidiedossiers meer ingediend worden en vervalt de indiendatum van 1 april 2020. Ook voor circusopleidingen of promotie kun je geen subsidieaanvraag meer indienen. *Did they do it again?* Weerom een categorie waar een verbindende, sociale en inclusieve werking centraal staat. En weerom een beleidsbeslissing uit Vlaanderen die ook Brussel treft?

Op artistiek niveau moet ik niet herhalen dat Brussel een kweekvijver is van experiment en kruisbestuiving van diverse *unusual suspects*. Ook Brusselse pioniers zullen geen projectsubsidies van de Vlaamse Gemeenschap meer kunnen aanvragen. De humus die de professionalisering voedt.

Doordat het geld nu al op is voor de projectsubsidies houdt de sector haar hart vast voor de (niet geïndexeerde) structurele middelen. Waar in het verleden slechts 5 atelierwerkingen in aanmerking kwamen voor structurele subsidies, zullen er nu allicht 9 atelierwerkingen op 1 mei 2020 een aanvraag/beleidsplan indienen. Binnen de sector is iedereen zich aan het professionaliseren, maar dat gaat niet indien de budgetten niet verhogen. Zelfs met een verdubbeling van het budget is het nog krap.

In Brussel is de Nederlandstalige Circus Zonder Handen een schoolvoorbeeld van Brusselse sociaal-culturele verbinding. Ze werken samen met een brede waaier aan partners: scholen, gemeenschapscentra, initiatieven voor buitenschoolse opvang, brede scholen, jeugd- en cultuurhuizen... Hun inspanningen ten aanzien van diversiteit resulteren in een diverse deelnemersgroep: 45 % van onze deelnemers leeft in een financieel kwetsbaar gezin en de verdeling jongen/meisje is precies gelijk verdeeld!

Mijn vragen zijn de volgende:

- Kan u ons vertellen wat u reeds doet voor de specifieke ondersteuning van Circuswerkingen?
- Heeft u zicht op de impact van deze Vlaamse beslissing in Brussel?

Alvast bedankt voor uw antwoorden.

Datum van indiening : 6 februari 2020

Interpellatie van de heer Fouad Ahidar tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp : Pestgedrag in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

Pesten blijft nog altijd als een hardnekkig virus woeden op onze scholen. Enkele dagen geleden konden we in de Franstalige pers nog lezen dat een 14-jarig meisje uit Charleroi zelfmoord had gepleegd omwille van pestgedrag op school en sociale media.

De nieuwe kinderrechtencommissaris Caroline Vrijens gaf in een interview eveneens aan dat ze nog heel regelmatig vragen en klachten krijgt van kinderen en jongeren over pesten, en dat zowel op school als op sociale media.

Leerlingen en ouders voelen zich nog te vaak radeloos wanneer hun gezin het slachtoffer wordt van pesten. Het pestgedrag beperkt zich bovendien niet alleen tot de schoolomgeving. Vele Brusselse kinderen ervaren ook pestgedrag buiten de omgeving van de school, tijdens vrijetijdsactiviteiten, op straat, in de metro, en uiteraard op sociale media.

Verschillende organisaties en initiatieven staan klaar om jongeren, gezinnen, scholen en andere organisaties te helpen bij de aanpak van pesten. De vraag is of het voor alle soorten betrokkenen steeds duidelijk is bij wie ze terecht kunnen voor tips en hulp. Vaak is voor betrokkenen de drempel ook hoog om een hulpvraag te stellen of het pesten te melden.

Pesten moet altijd onder de aandacht blijven. We pleiten al jaren voor een overkoepelend en concreet beleid rond pesten in Brussel. Te vaak horen we nog getuigenissen van jongeren of ouders die door pestgedrag getroffen worden, met de handen in het haar zitten, en niet goed weten waar ze met hun moeilijke vragen terecht kunnen.

Vandaar mijn vragen:

- Houdt de VGC of de Vlaamse Overheid cijfers bij over pestgedrag in Brusselse (Nederlandstalige) scholen? Of in het vrijetijdsaanbod? Hoeveel meldingen worden geregistreerd en door wie wordt melding gedaan? Zien we hier evoluties in?
- Heeft de VGC een anti-pestbeleid? Voeren alle Brusselse Nederlandstalige scholen een anti-pestbeleid? Op welke wijze ondersteunt het OCB de scholen hierin: met infomateriaal, concrete tools, begeleiding op maat aan scholen? Welke remediërende of sanctionerende maatregelen kunnen scholen nemen wanneer ze geconfronteerd worden met pestgedrag?
- Welke meldpunten bestaan er vandaag voor Nederlandstalige scholieren, hun ouders en directies om pesten te melden? Op welke wijze worden die kenbaar gemaakt aan leerlingen? Hoe vaak worden die kanalen geraadpleegd?
- Welke preventieve acties worden gevoerd om pestgedrag te voorkomen?
- Hoeveel leerlingen werden opgenomen in een Time-outproject omwille van pestgedrag?
- Jongeren worstelen vaak met psychische en sociale problemen na pestgedrag, ook op latere leeftijd. Hebben de VGC en haar partners op het terrein zicht op deze effecten van pesten? Krijgen jongeren psychologische begeleiding na pestgedrag? Hoeveel jongeren werden door de CLB's doorverwezen naar gespecialiseerde psychologische en sociale hulp?
- Op welke manier wordt omgaan met pestgedrag opgenomen in de opleidingen en vormingen van leerkrachten?

Datum van indiening : 6 februari 2020

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp : De gevolgen voor de Nederlandstalige medische verzorging in Brussel door de vorming ziekenhuisnetwerken en over de contacten met deze toekomstige netwerken.

We volgen al een tijdje met argusogen de ontwikkelingen in de vorming van de verplichte ziekenhuisnetwerken die op het terrein gerealiseerd moeten zijn. In heel België mogen er maximaal 25 netwerken komen: 13 in Vlaanderen, 8 in Wallonië en 4 in Brussel. In 2018 heeft men daar een akkoord over gevonden in de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering buigt zich deze weken over de ontwerpordonnantie inzake de oprichting van lokaal-regionale ziekenhuisnetwerken in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In Brussel zijn er 3 soorten ziekenhuizen.

In de openbare ziekenhuizen moet niet alleen de dienstverlening maar ook het personeel tweetalig zijn. Dit geldt voor iedereen. 25 % van het personeel moet Nederlandstalig zijn, vanaf de graad van afdelingschef zelfs 50 %. Er zijn dus een aantal duidelijke criteria. De dienstverlening moet voor iedere patiënt in zijn eigen taal of in de taal van de huisarts gebeuren. Er is administratief toezicht op de toepassing van deze taalwetgeving.

De private ziekenhuizen zijn deels eentalig. Er is geen tweetalige dienstverlening gegarandeerd. In de tweetalige ziekenhuizen moet alleen de dienstverlening gegarandeerd zijn. Dit wil zeggen dat niet elk personeelslid tweetalig moet zijn.

De universitaire ziekenhuizen zijn in principe verbonden aan een taalgemeenschap. Jette bijvoorbeeld is Nederlandstalig en er zijn 2 Franstalige ziekenhuizen. In Jette wordt men perfect in het Frans geholpen, je hoort er heel veel Frans spreken. Het personeel doet dat heel goed. Of men in het Nederlands terecht kan in Saint-Luc en het Erasmusziekenhuis, is heel andere koek: daar horen wij al jaren veel klachten over.

De spoeddiensten van alle ziekenhuizen, en in het verlengde hiervan de brandweer en MUG interventieteams, worden wel geacht een tweetalige dienstverlening te garanderen, maar ook hier weer is dit in de praktijk vaak niet het geval en kan men Nederlandstalige patiënten niet begrijpen of wil men die niet begrijpen.

Nu komen we bij de netwerken. Voor 2 netwerken is de situatie duidelijk. Vandaag zijn reeds 2 netwerken opgericht: er is er 1 rond het UZ Brussel, als Vlaamse entiteit maar in functioneren naar de patiënt toe, volledig tweetalig.

En er is een tweede van de Christelijke zuil met Sint-Jan, de Europaziekenhuizen en Saint-Pierre uit Ottignies, Wallonië. Daar gaat het over een behoorlijk pak mensen. Zo'n 12.000 medische professionals werken in dat laatste netwerk mee. De Europaziekenhuizen waren al een samenwerkingsverband van de UCL en de KU Leuven, maar in dit grotere samenwerkingsverband werd de KU Leuven buitenspel gezet en wil men – dat is expliciet gezegd bij de voorbereiding ervan – het Frans als voertaal laten domineren.

Dan is er nog de cluster rond de ULB. Ze maken een netwerk met UZ Erasme, waar men nauwelijks in het Nederlands terecht kan en anderzijds de Irisziekenhuizen, dat zijn de openbare ziekenhuizen, meestal OCMW-ziekenhuizen. Wat CHIREC gaat doen, is, volgens de informatie waarover ik nu beschik, nog geen duidelijkheid.

In de beide laatste netwerken worden dus tweetalige ziekenhuizen en eentalige Franse universitaire ziekenhuizen samengebracht onder een Franstalig bestuur. Dat voorspelt weinig goeds voor de Nederlandstalige dienstverlening voor de patiënten en voor de Nederlandstalige werknemers.

Uit een vraag hierover in het Vlaams Parlement weten we uit het antwoord van Vlaams minister Wouter Beke dat hij benadrukt dat de Vlaamse overheid in Brussel enkel een bevoegdheid heeft ten aanzien van de unicommunautaire Vlaamse algemene ziekenhuizen, in casu het UZ Brussel te Jette. Hij verwijst ook naar de Brusselse erkennende overheid die bevoegd is voor de naleving van de taalwetgeving in de Brusselse bicommunautaire ziekenhuizen en de verdediging van de rechten van Nederlandssprekenden in de bicommunautaire voorzieningen.

De VGC heeft als taak te waken over de belangen van de Brusselaars waar tweetaligheid en het gebruik van het Nederlands steeds een grote zorg is. Deze hervorming gaat op termijn een grote impact hebben op de evolutie van de medische zorg in het Nederlands in Brussel. Daarom is het belangrijk dat de VGC zich hierover ook uitspreekt en dit dossier van nabij opvolgt en een strategie ontwikkelt.

Een bijkomend probleem in de medische sector is dat ingrepen en opnames steeds korter worden gehouden en dat nazorg en thuisverpleging steeds belangrijker worden. Voor mensen met een klein netwerk of een gebrek aan mantelzorg is dat een groot probleem. Door slechte instructies bij het verlaten van het ziekenhuis of door slechte opvolging in de thuiszorg, of het ontbreken daarvan, belanden steeds meer mensen, en vooral oudere mensen voor een vervolgonname in het ziekenhuis. Vooral hierin lijkt mij een belangrijke rol weggelegd voor de Nederlandstalige zorg in Brussel onder de verantwoordelijkheid van de VGC. Dit kan echter niet goed georganiseerd worden als de VGC geen structurele contacten opzet met de ziekenhuisnetwerken.

Ik had de collegevoorzitter willen interpellieren over volgende thema's:

- Heeft de VGC de netwerkvorming opgevolgd en haar invloed aangewend en met welke aandachtspunten?
- Welke stappen heeft het College genomen om de tweetaligheid of beter gezegd het aanbod qua medische zorg in het Nederlands te vrijwaren en te versterken binnen de netwerkvorming?
- Hoe wil de VGC de Nederlandstalige medische zorg en nazorg in de toekomst versterken?
- Welke initiatieven gaat de VGC nemen in de contacten met de toekomstige netwerken om de opvolgzorg na ziekenhuisopname te garanderen en te versterken?

Datum van indiening : 5 februari 2020

Vraag om uitleg van mevrouw Khadjia Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp : Het alternerend leren

Schoolmoeheid, demotivatie, risico op zittenblijven, vele jongeren kampen met deze problematieken. Daarom is het juist van belang dat ze gedreven worden door positieve motivatie om voor richtingen in het technisch, beroeps-, of deeltijds onderwijs te kiezen. Hierbij is het alternerend leren een volwaardige leerweg, die het welbevinden en de emancipatie van onze Brusselse jongeren garandeert.

Ons Nederlandstalig onderwijs kent een divers en vernieuwend opleidingsaanbod. Jongeren en ouders zijn niet altijd op de hoogte van al deze mogelijkheden.

Duaal Leren zit in de lift. Er zijn hiervoor minstens 24 studierichtingen verspreid over Brussel.

Het Duaal Leren en het Leren en Werken zou de kloof tussen de arbeidsmarkt en het regulier voltijds onderwijs kunnen verkleinen.

Toch blijkt er een onderscheid te zijn tussen deze 2 onderwijsvormen. Het zou liggen in het type overeenkomst en de finaliteit van de opleiding. Bij het duaal leersysteem is de student verbonden aan een overeenkomst alternerende opleiding. Bij Leren en Werken zitten we met een arbeidsovereenkomst.

Bovendien zou duaal leren meer aansluiten bij het voltijds beroeps- en technisch onderwijs, waarbij de finaliteit een diploma secundair onderwijs is. In het systeem Leren en Werken kunnen studenten een diploma behalen, maar eveneens een getuigschrift.

Enkele vragen hierbij:

- Hoe komt het dat Leren en Werken eerder aanslaat bij jongeren dan Duaal Leren?
- Welke inspanningen zullen geleverd worden om het Duaal Leren bekend te maken bij scholen, ouders en leerlingen?
- Welke andere opties naast het Leren en Werken en Duaal Leren bestaan er voor jongeren die schoolmoe zijn en naar een alternatief zoeken?
- Wanneer beslissen scholen om leerlingen door te verwijzen naar andere onderwijsvormen en hoe verloopt de samenwerking met de Centra voor Leerlingenbegeleiding?

Datum van indiening : 4 februari 2020

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Sabbe aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp : Leesbevordering en Kwartiermakers

In december 2019 werden nieuwe PISA-resultaten bekendgemaakt. Uit het onderzoek bleek dat de kloof tussen hoog- en laagpresteerders groot is. De leesvaardigheid van Vlaamse vijftienjarigen is sterk gedaald. Onze jongeren lezen niet meer graag. Hun woordenschat gaat achteruit. Het PIRLS-onderzoek uit 2016 over begrijpend lezen in internationaal perspectief toonde aan dat Vlaanderen de grootste daler is van West-Europa. Er zijn heel wat hypothesen om de achteruitgang in leesvaardigheid te verklaren, bijvoorbeeld: minder concentratievermogen of scherntijd die ten koste gaat van leestijd. Alleen zijn die hypothesen niet zo makkelijk te bewijzen. Een ding is wel zeker: omdat er meer tijd gaat naar andere vaardigheden in het leerplan, blijft er minder tijd over voor leesondericht. Dat heeft een bewezen negatief effect op de leesvaardigheid.

Factoren die bepalen hoe goed iemand begrijpend kan lezen: algemene intelligentie, kennis van de wereld, technisch leesniveau en leesmotivatie. Over dat laatste wil ik het hebben. Er gebeurt in Brussel heel wat om leesplezier aan te wakkeren: Boekenbende aan Huis, Boekenbende in de Bib, Brussels Reads Aloud of de Leeslijn waarbij Brusselse bibliotheken uitpakken met boeiende leeslijsten... De expertise van bibliotheken wordt volop ingezet in scholen. Dat is uitstekend.

Leesmotivatie en -plezier is niet de mirakeloplossing om kinderen beter te doen lezen. Maar wie graag leest, leest meer, krijgt 'kilometers op de teller' en maakt vorderingen. Het project 'Kwartiermakers' zet in op leesplezier en vrij lezen.

Mijn vragen:

'Kwartiermakers' loopt sinds 2017 in 2 Nederlandstalige Brusselse scholen. Leerlingen in de basisschool krijgen systematisch per dag een kwartier vrij lezen. Muntpunt zorgt voor een gepast aanbod van boeken. Wat zijn de resultaten? Hoe groot is de 'leerwinst': hoe groot is het verschil met de situatie voor Kwartiermakers, hoe evolueert een leerling in de tijd? Vallen er ook leerlingen uit de boot?

Leerlingen hebben behoefte aan interessante boeken, die iets voor hen betekenen, waar ze zich in herkennen, die hen triggeren. Dan zijn ze 'autonoom' gemotiveerd om te lezen (en niet 'gecontroleerd'). Bibliotheken hebben veel *knowhow* over geschikte lectuur. Welke vorming geven de bibliotheken aan Brusselse leraars om hen vertrouwd te maken met geschikt leesmateriaal?

Hoeveel Brusselse scholen hebben een uitgeschreven leesbeleid?

Datum van de indiening : 23 januari 2020

Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp : *Het beleid omtrent de buurttuintjes in de bredere aanpak van groenblauwe netwerken*

Mevrouw de collegevoorzitter,

In het kader van het verbeteren van de sociale cohesie, vormen buurttuintjes een ideaal middel om buurtbewoners dichterbij elkaar te brengen. Door samen een gemeenschappelijk stukje grond te bewerken, krijgen burens de kans om elkaar beter te leren kennen en terwijl ook op een duurzame manier hun eigen gewassen te verbouwen – een project dat zowel letterlijk als figuurlijk zijn vruchten afwerpt en bijgevolg onze steun verdient.

Ook de VGC zelf zet in op een duurzame transitie. Publieke groene ruimtes en ‘productief groen’ vormen daarbij enkele specifieke sleutelwoorden die in het Bestuursakkoord terug te vinden zijn. Om het met de letterlijke passage te stellen: “In stadsvernieuwingsprojecten zetten we in op het versterken van groenblauwe netwerken met 'productief groen'. We voorzien gebouwen, omheiningen en openbare ruimtes van uiteenlopende installaties om de biodiversiteit en de korte voedselketen in de stad te bevorderen. Hiermee promoten we gezonde en duurzame voeding en versterken we de sociale cohesie in de Brusselse wijken.”

Vandaar dat ik u graag volgende vragen stel:

- Welke partners werden aangeduid om de uitrol van dit groenblauwe netwerk verder te verzekeren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? Welke taakverdeling werd daaraan gekoppeld?
- Hoeveel buurttuintjes worden er op dit moment reeds ondersteund door de VGC in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? Kan u deze lijst schriftelijk overmaken? Kan u bevestigen dat deze allemaal publiek toegankelijk zijn, of zijn bepaalde buurttuinen enkel voorbehouden voor de betrokken buurtbewoners? Hoeveel extra buurttuintjes staan nu reeds gepland ter creatie of ondersteuning in 2020? Is er reeds een inventaris met mogelijke stukjes grond die hiervoor in aanmerking komen?
- Hoeveel middelen worden er vanuit de VGC toegekend aan deze projecten rond buurttuintjes? Wordt dit aangevuld met gemeentelijke steun?
- Staat u omtrent dit onderwerp in overleg met uw collega-minister bevoegd voor Leefmilieu of de Administratie van Leefmilieu Brussel? Werken zij mee aan de ontwikkeling van deze buurttuintjes?
- Hoe worden de buurtbewoners concreet betrokken bij deze projecten, zoals bij aanleg, realisatie en onderhoud? Op welke manier is het eigenaarschap georganiseerd in het kader van het participatief project die deze buurttuintjes vormen? Wordt er bij elk project in dat opzicht ook een stuurgroep opgericht of aangesteld? Worden de gemeenten hier eveneens bij betrokken? Welke gemeenten bieden hierbij ondersteuning aan deze projecten?
- Op welke manier wordt bij de werking van deze buurttuintjes rekening gehouden met een evenwicht binnen het ecosysteem van de fauna en flora? Welke concrete maatregelen worden daartoe ondernomen? In welke buurttuintjes staan ook bijenkorven?

- Hoe worden de oogsten uit deze buurttuintjes verdeeld? Wordt dit geval per geval bekeken of bestaat er een vaste verdeling waarbij de oogsten terugvloeien naar de betrokken buurtbewoners of naar enkele vzw's?

Ik dank u alvast voor uw antwoorden.

Datum van indiening : 6 februari 2020

Vraag om uitleg van de heer Juan Benjumea Moreno aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp : De drempels tot gezinsondersteuning

Uit een bevraging van het Kenniscentrum Gezinswetenschappen van Odisee Hogeschool blijkt dat ruim de helft van de ouders de weg naar gezinsondersteuning niet vindt. Dit terwijl de grote meerderheid van de bevroagde ouders extra ondersteuning willen over opvoeding (85 %), ontwikkeling (91 %) of opvang (92 %) van kinderen. Volgens Sigrid Arents, Huis der Gezinnen-coördinator, is dit te wijten aan het veelvoud aan drempels: *"Mensen verliezen zich in de wirwar van het Nederlandstalig en Franstalig aanbod, of raken geïsoleerd in de grootstad. Ze zijn vaak al blij dat ze 'ergens' geholpen worden."* In een stad waar meer dan 40 % van de kinderen worden geboren in een gezin met een inkomen onder de armoedegrens is gezinsondersteuning van levensbelang.

In *De Morgen* konden we lezen dat het Kenniscentrum financiële steun krijgt van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om pilootprojecten op te starten in 3 wijken van Sint-Jans-Molenbeek. Onderzoeker Simonne Vandewaerde legt hierbij de link met de Huizen van het Kind.

Ik heb de volgende vragen:

- Hoe werkt de VGC samen met de Cocof en GGC om in de *"wirwar van het Nederlandstalig en Franstalig aanbod"* meer leesbaarheid te brengen?
- Welke criteria werden gehanteerd bij de selectie van de pilootprojecten? Wat is de focus van de pilootprojecten? Zullen de 3 pilootprojecten dezelfde focus hebben?
- Gaat het om een uitbreiding van bestaande initiatieven of worden er ook nieuwe innovatieve methodes gehanteerd?
- Welke duurtijd hebben de pilootprojecten? Is er duurzame financiering voorzien na afloop van de pilootprojecten?

Alvast bedankt voor uw antwoord.

Datum van indiening : 13 februari 2020

Actualiteitsvraag van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp : Het vinden van een oplossing voor het ontbreken van gewestelijke steun voor de asbestproblematiek in de scholen

In de pers van 13 februari 2020 vernemen we bijzonderheden over de asbestproblematiek in de scholen. Uit de asbestinventaris van de Scholengroep Brussel, de vertegenwoordiger van het gemeenschapsonderwijs blijkt dat het aantal schoolgebouwen met asbest groot is. De inventaris wordt jaarlijks met foto's geactualiseerd. Het GO! probeert zo het probleem goed bij te houden en in te grijpen als dat nodig is. Zo doen de contactpersonen preventie en de preventieadviseurs van de scholengroep jaarlijks een visuele controle op basis van de asbestinventaris.

Wanneer er wordt vastgesteld dat het asbest bedreigend is voor de gezondheid van de leerkracht en leerlingen, wordt er een gespecialiseerde firma ingeschakeld om het asbest te verwijderen.

Maar de afbouw van asbest in de gebouwen verloopt traag. "Een planning voor het aantal asbestverwijderingswerken ligt niet vast. Bij risico wordt uiteraard meteen een verwijdering uitgevoerd en in geval van kleine en grote renovatiewerken wordt, bij aanwezigheid ervan, asbest verwijderd", vertelde de woordvoester van de Scholengroep Brussel in de pers. Dat is een correcte houding.

Dezelfde problematiek doet zich natuurlijk voor bij de vrije scholen maar daarover hebben we geen gegevens.

Een van de problemen is natuurlijk de hoge kostprijs. In het Vlaams Gewest biedt de OVAM een tussenkomst van 50 % van de asbestverwijderingskosten of de risicobeheersmaatregelen in afwachting van verwijdering.

Helaas kunnen onze scholen niet van de extra financiële steun van OVAM genieten. Het is spijtig dat daarvoor vanuit een Brusselse gewestelijke instantie niet een gelijkaardig initiatief bestaat.

Mijn vragen aan het College zijn de volgende:

- Heeft het College al initiatieven genomen om dit met de bevoegde gewestelijke instanties aan te kaarten en voor een gelijkaardige regeling te pleiten?
- Welke mogelijkheden ziet het College om dit probleem voor de scholen in Brussel te verhelpen en wat gaat het College daar verder voor ondernemen?